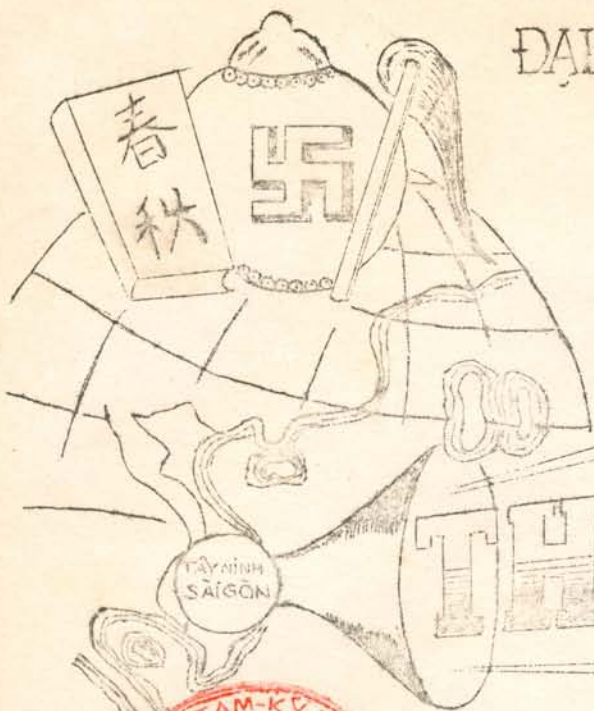

ĐẠI-ĐẠO TAM-KỶ PHỔ-ĐỘ
TỨ THẬP BÁT NIÊN
TÒA THÁNH TÂY NINH

THÔNG-TIN

TRONG SỐ NÀY:

87

CƠ-QUAN PHÁT-THANH PHỔ-THÔNG GIÁO-LÝ

- ✦ BÀI THUYẾT-ĐẠO CỦA ĐỨC HỘ-PHÁP TẠI THÁP ĐỨC QUYỀN GIÁO-TÔNG NGÀY 13.10. GIÁP-NGO
- ✦ DIỄN VĂN CỦA ĐỨC HỘ-PHÁP ĐỌC NGÀY 14-10 NAM ĐÌNH-SỬU - NHƠN LỄ KỶ-NIỆM ĐỨC QU. GIÁO - TÔNG .
- ✦ T I N - T Ứ C .
- ✦ T H O .

K Í N H B IỂ U

PHÁT HÀNH NGÀY 10 TH.10. QUÍ-SỬU
(DL, 04 - 11 - 1973)

nn Đ I quý độc-giả cùng chư tín-hữu bốn phương nhờ đón nghe tiếng nói của HỘI-THÁNH ĐẠI-ĐẠO TAM-KỶ PHỔ-ĐỘ TÒA-THÁNH TÂY-NINH phát-thanh mỗi tuần một lần vào chiều thứ Tư từ 18 giờ 30 đến 19 giờ, trên làn sóng điện thường-lệ thuộc hệ - thống A Đài Sài-gòn./-

Trước khi đạo chưa ra khỏi nước, mà quyền của đạo toàn cả thiên-hạ đều biết cái chơn-tướng của đạo, thiên-hạ đã tầm thấy trước, ấy vậy Bàn-đạo nói cái giọt cam-lô cứu-khổ của CHỈ-TÔN, k không phải rải nội trong nước Việt-nam này mà thôi, mà cả toàn con cái Ngai và toàn nhơn-loại chúng ta suy đoán như thế rồi ch chúng ta ngó lung-lại cái dĩ-vãng của Đức QUYỀN GIÁO-TÔNG hồi mở đạo, đạo mới phôi thai như trẻ sơ-sanh kia vậy, mặc tình cho th thiên-hạ muốn để sống thì sống, muốn giết chết thì giết, họ đã mưu toan diệt tiêu nó bởi vậy ngày sản-xuất nó ra với một huyền-linh phi-thường, thiên-hạ kinh-khủng sợ sệt, trước họ gán họ muốn cho nó trở nên một vị tu-sĩ, mà tiếng tục người ta nói cụ Thầy -chùa kia mà thôi và người ta mơ-vọng cho nó trở nên như thế, người ta đã áp-bức nó, người ta đã sỉ-nhục, cái sỉ-nhục ấy người có thể làm chúng chắc-chắn là Đức QUYỀN GIÁO-TÔNG và Đức CAO THƯỢNG PHẨM.

Ngộ-nghĩnh thay! cả cái sỉ-nhục buổi nọ, hôm nay nó đã biến thành một vinh-quang vô-đôi, Bàn-đạo tưởng nếu cả tâm-hồn chúng ta đem cái giá-trị của hai đảng mà so-sánh, không ai tạo - dựng nó, nếu không phải quyền-năng thiêng-liêng vô-hình, quyền - năng vô-đôi của Đức CHỈ-TÔN mà làm nó đặng, trước người ta sỉ-nhục tới một vị ngồi trên ngai Thiêng-liêng của Đức CHỈ-TÔN, người ta vẫn mặt-sát chà-đạp, hôm nay con cái của Người, đấm em út của N Người đó có thể có một quyền-năng sửa đổi cái-thế đặng, tạo đời một cách mới mẻ vậy, cái năng-lực chúng tôi tạo-dựng riêng biệt không bắt chước ai, không xin ai, chính mình chúng tôi tạo thành đó vậy.

Xét lung lại cái dĩ-vãng, ngó cái đương-nhiên bây giờ của chúng ta, nếu cả thầy con cái của Đức CHỈ-TÔN thấy thế nolàm chúng qua-quyết cho người Anh cả buổi ban-sơ chịu khổ nhục đường nào, hôm nay chúng ta hưởng được cái vinh-quang phú-quĩ, vinh -hiên giờ này đối với người buổi nọ đó vậy, thật ra Đức CHỈ-TÔN r rất công-bình và rất mạnh-mẽ đó vậy.

Đêm hôm Bàn-đạo có làm một bài thi để gheo Đức QUYỀN GIÁO-TÔNG.

T h i

Nguyên -vọng như Anh đã thỏa rồi,
Cổ-tâm kê-chỉ có thàng tôi.
Bầu linh gậy sắt ông an thế,
Chày Giăng Xứ ma tổ giúp đời.
Vững tiến xa thơ già gắng đây,
Xuôi chèo Bắc-nhã trẻ đua bơi.
Khuôn hồng trước thấy Trời quang đặng,
Kế nghiệp mai sau vẫn cố người.

CỦA ĐỨC HỒ-PHÁP ĐOC NGÀY 14 THÁNG 10 NAM ĐINH-SỬU (DL, 1937)
(NHƠN NGÀY LỄ KỶ-NIỆM ĐỨC QUYỀN GIÁO-TÔNG)

Thưa cùng viên-quan, quý-chức, quý ông, quý bà.
Chư Chúc-sắc Thiên-phong lưỡng-phái, chư Đạo-hữu nam nữ.

Thưa, chúng ta đã rũi sanh nơi cõi trần này, tỷ chẳng khác chi người khách du-lịch. Trước khi để bước ra đi, hằng mong tưởng rằng: Cái tánh hảo-kỳ của ta sẽ dạng thỏa-mãn, ngoạn - mục dạng một phong-cảnh tốt tươi đẹp-đẽ hứng-chí thích-tình.

Ôi ! biết đâu chúng ta lại chẳng mong tìm mấy may s ự hứng-chí thích-tình ấy mà phải chịu đời phen khổ nhọc, lận suôi trèo non, thăng nguy mạo-hiêm.

Chí-hướng tâm-thần của loài người bao giờ cũng đeo đuổi mãi theo con đường hạnh-phúc, chẳng phải chịu hạnh-phúc nơi xác thịt hình-hài, mà ta lại mong tìm cái hạnh-phúc tinh-thần hơn hết; nên đời phen ta đày đọa hình-hài xông lướt đến nơi lưỡng-đảm hồ-huyệt.

Tâm chí của khách du-lịch vẫn nhiều hạng tùy theo khí-phách của mỗi người.

Có kẻ đã đổ đường lên đèo xuống ả tìm cho ra cảnh an-nhàn, khi đến tận nơi gặp phải chôn đìu-hiu quanh-quẽ, non nguy nước hiêm, phong cảnh ầu sâu thì nhắm mắt dậm chôn, nghiêng rặng chặc lưỡi mà than thở rằng: Ưong công-trình ngàn-trùng diêu-viên mà lạc bước đến chôn vô-tình. Cái thất-vọng ấy cũng nên cho là quá đáng. Nhưng cũng có người dặng thiên-tánh tự-nhiên thích-hạp với nước biếc non xanh, rộng bước tang-bồng hồ-thủy, ham hứng tr trắng thình vui mùi gió tới, quen cùng diêu thú, bạn với cỏ cây, cổ sẵn chắt phong-lưu tài-tử thì đâu đâu cũng cảnh hữu-tình. Dầu đẹp dầu thô, dầu hèn dầu trọng, dầu lịch xinh tươi nhuận, dầu cùi cụt đìu-hiu thì cái cảnh thích của người cũng gần một giá, b ở i khi hứng của khách hữu-tình vốn để vào nơi mật-thiết nhiệm-mầu f của máy hóa-công tạo-vật.

Những mặt du-lịch nhà nghề này, dầu rũi để chân nơi t trái cảnh thì lại đem cả cái ái-tình mà châm-chế vào chôn bất-ph phước vô-duyên dạng thay thế cho cái phước thích-tình ngoạn-mục.

Thật ra thì nơi nào có vẻ u-nhàn âm-đạm lại là nơi giục-bước của khách hữu-tình.

Những cuộc đau-thảm ngỡ ngỡ trước mắt con người đời với khích-phách của bậc siêu-hoạt tâm hồn vốn y một lẽ. Ta chẳng hiểu rõ dạng đích-xác bởi nguyên-do nào mà ta đã sanh nơi thế-gian này, rồi ta lại chết trong vòng tục này, nhưng thiên-lương ta chiêm-nghiệm, tự biết lấy rằng: Vốn chẳng phải là việc ngẫu-nhiên hay là vô duyên cớ.

Những khách đồng thuyền của ta phân ra nhiều hạng: Con đường tấn-bộ trí-thức của mỗi kẻ vẫn không đồng, dầu cho ngậm-miệng cúi đầu ruồi-dong trên ngã tự-ti tự-giác, hieu quạnh một mình đi nữa, thì mọi điều hành-động của ta cũng đã tá thành một bài học hay in vào cuốn sách đời của toàn thiên-hạ.

Ôi! Ai đã mang thi-phạm xác-tục này rồi cũng phải chịu dưới quyền thương-yêu của tạo-vật, ta dầu không biết thương ai tất cả thì ta cũng buộc biết thương ta, mà đã còn biết thương lấy thân ta, thì ta chưa hề đặng phép quên thương thân của kẻ khác.

Nơi trường tranh sông của con người giống chẳng khác chi chốn chiến-trường náo-nhiệt. Nếu chẳng có cái năng-lực thương yêu của Đảng Hóa-công dính vào óc não của chiến-sĩ võ-quân thì đời chắc phải tàn-diệt lẫn nhau lâu rồi mà chớ.

Ta còn lại dám mạo-hiểm xung hô lên rằng: Con người d dầu cho có nạn oán-nghịch tàn hại lẫn nhau đi nữa cũng do luật thương yêu của Trời mà có vậy. Nếu như ai vẫn-nạn thì ta lại trả lời rằng: Khuôn -luật thương yêu chia ra hai mặt:

- 1.)- Thương mình.
- 2.)- Thương người.

Hai hình-trạng của luật thương yêu ấy phải nương theo cây cân công-bình tạo-đoan mới hòa-bình tâm-lý. Nếu mình quá th thương mình mà bỏ người thì bị cái diên vị-ngã, còn quá thương n người mà quên mình thì bị cái ngậy vị-chúng.

Ấy vậy rõ thật ra, thì ta đã quả-quyết rằng: Cũng v ì cơ-quan vị-ngã vị-chúng phản-khắc tương-tranh mà gây thành loạn-lạc vậy. Trời phải định cho có nơi lỏng của mỗi người cây cân f công-bình thiêng-liêng mới đặng.

CÂY CÂN CÔNG-BÌNH ẤY LÀ CHI ?

Ấy là chất thiên-lương tục gọi là lương-tâm của ta đó vậy.

Hai thay, thiên-lương hằng buộc ta phải ngó chăm-chỉ sự thật của đời vì chính nó là bạn thương yêu mật-thiết của đời, rồi buộc ta phải thú-thật rằng: Dầu cho ta muốn làm màu chê ghét đời, gớm ghê đời, kinh-khủng đời, chần ngán đời mà ta chưa hề buổi nào từ bỏ dặng đời bao giờ. Trái lại những khách hồn đời lại là người thương đời hơn hết.

Cái quyền-năng cảm-hóa phi-thường của tuồng đời, s ở m thay hình chiếu đổi dạng, diễn trên sân khấu thế tình nhiều màn mới mẻ lăm lổp hay ho mãi mãi hoài hoài, làm cho tỉnh giả khán-quan ngồi không biết mỏi, nghe chẳng nhàm tai dặng gây sự-nghiệp của đời thêm vĩ-đại.

Nơi cảnh tục ta đây, Đạo gọi là sông mê bể khổ, vốn còn náo-nhiệt hình bóng của loài người, là nhờ sự khéo khôn của quyền đời đào-tạo. Số khách hữu-tình của đời ngày nay đã tăng thêm chín trăm hai triệu mặt. Đời càng phụ ta lại càng thương, đời càng nguy ta càng thêm mến, vì cố nên ta hằng thấy hề buổi nào đời bị khổ nảo hiểm nguy thì có Thánh-nhơn trở mặt, thật sự thì đời có quyền phụ ta, còn ta không phép phụ đời. Nhờ đây mà bậc thượng-đẳng nhơn-sanh thường nương theo bí-pháp của đời mới đào luyện t tinh-thần siêu-hoát.

Sự thế còn dài, con người còn khổ. Có khổ mới có hay, có dài mới có thú. Cơ nghiệp của đời thấu-thập các môn thuế của khách trần, phải nạp giọt đầu thương, phải đóng sưu sâu thăm. Nay cảnh thương sơn, nọ nguồn lệ-thủy, hãy càng ngấm càng cao, càng-nhìn càng rộng, dầu cho ta xuống hang sâu hay chun vào vực thăm, trên chằng dặng trời dưới không thấu đất, hầu mong xa lánh nợ đ đời, quyết tránh hồng-trần, tỉnh lìa thế-tục, không muốn gặp mặt của bạn khách-trần, ky lóng dặng lời ăn tiếng nói hầu mong diệt-tận thất-tình cho dặng đi nữa, thì thoạt-nhiên ta sẽ thấy cả sắt đá có cây phát động âm-thính xúm nhắc luật thương yêu tạo vật.

Ta dầu cứng lòng chắc dạ, chưa để cho ai cảm-hóa với ngôn-ngữ thường-tình, khi nghe dặng ngôn-ngữ của vạn-linh, thì đ cái quyền-lực ái-tình nó tăng thêm vô-độ.

Những bậc lánh trần, ta xem kỹ lại là ai ?

- Có phải mấy vị thầy tu là trước hết chăng ?

Vậy thì có tu mới biết thương đời, chẳng phải thương đời với khuôn-viên hình-bóng mà vì nồng-nàn của khí-phách tinh ba thì sự thương ấy mới là cao-thượng.

Ôi ! Biết bao nhiêu khách đã chịu riêng đau áp thẳm, n ngậm khổ nuốt sâu, chịu lắm cuộc bể dâu, xem những nổi nên hư thế sự. Khi đêm tàn canh lụn, ẩn-dật nơi nước trí non nhân, đứng lên dóm quanh cuộc thế, gởi tình chung cho gió mát trăng thanh, nạp đức tánh cho trời cao đất rộng, một bóng một hình không ai là bạn. Cái may của một kiếp sanh bạc siêu- hoát tâm-hồn đã thường phải vậy. Ấy là một kiếp sanh để cho đời phụ-bạc chớ chẳng phải cốt để phụ-bạc lại đời. Đến đời dầu ép thân theo thú hạc cầm cũng chưa gặp mặt tri-âm tri-kỷ, sống cũng không ai hay, thác cũng không ai biết. Ôi ! tưởng cái lịch-sử của thế-tình, nếu có thiếu sót thì do nơi đây mà ra khuyết-diếm. Hỡi : Nếu đời biết cảm-tình, gìn ân giữ nghĩa, thì những bạn đồng thuyền ấy ta phải khép vào nơi hạng phẩm và giá cả bậc nào ? Đức THÍCH-CA bị bỏ đói, Đức LÃO-TỬ bị cắt côi, Đức KHỔNG-PHU-TỬ bị xua đuổi, Đức CHÚA JÉSUS CHRIST bị tàn-sát. Nhưng may thay, dầu cho mảnh thân bị nơi tay ác-độc của nhơn sanh tàn hại thế nào, khi qui-thần, đời biết hiểu, biết nghe, biết nhìn tiếng than thở đau thương, ái-nhân ái-vật và đứng công nhận là người ân của nhân-loại, thì cũng nên gọi rằng: Chết gặp kiếp duyên mà trừ cái khổ sống mang kiếp trái. Ta cũng nên chắc hẳn quả-quyết rằng: Từ Thượng-cố đến chử cũng còn lắm bậc siêu-n hoát tâm-hồn, thủy-tử mãn-khố, cũng gần như các vị Giáo-chủ trên đây, nhưng thiếu cái bằng-chứng ngôn-ngữ thế-tình mà công-nghiệp của kiếp sanh phải ra mai một.

Ôi ! ANH CÁ ôi, ANH cũng là một người đã chịu mang một kiếp sanh để cho đời phụ-bạc, chớ chưa hề biết phụ-bạc lại đời . EM nhớ khi đêm hôm tâm-tối, ANH hay tự-thuật tâm-tình. Ngoài EM thì chưa ai hiểu dạng chỗ để tâm-trí của ANH là nơi nào ? ./-

TOÀN THỂ TÍN-HỮU ĐẠI-ĐẠO TAM-KỶ PHỔ-ĐỘ NHỚ ON ĐỨC QUYỀN GIÁO-TÔNG THƯỢNG-TRUNG-NHỤT.

NGÀY 13 THÁNG LO NAM QUÍ-SỬU (DI, 07/11/1973) HỘI-THÁNH THIẾT-LỄ CỬNG TIỂU-ĐÀN TẠI ĐỀN-THÁNH, NHÂN LỄ KỶ-NIỆM NGÀY QUI - THIÊN CỦA ĐỨC QUYỀN GIÁO-TÔNG THƯỢNG-TRUNG-NHỤT .

Với sự phê-kiến của Ngài Hiến-Pháp CQ.HTD. Ngài Hiến-Đạo Phạm Văn Tươi, Thống-quản HT. Phước-thiện đã ký Sắc-lệnh số 09/HĐ/SL đề ngày 22 tháng 9 năm Quý-sửu (DL, 17/10/73) thuyên-bổ quý vị Chức-sắc Phước-thiện Nữ-phái vào các trách-vụ như dưới đây:

1)- Vị Chon-nhon LUU-THI-SEN, Nguyên Phó Chương-quản PT. Nữ-phái được thăng-nhiệm : Chương-quản Hội-thánh PT. Nữ-phái.

2)- Vị Chon-nhon TẠ THỊ-THỂ, lãnh trách-vụ Đệ I Phó CQ. Phước-thiện Nữ-phái.

3)- Vị Chon-nhon NGUYỄN THỊ KHÉO lãnh trách-vụ Đệ II Phó Chương-quản Phước-thiện Nữ-phái.

IV)- TIN TIẾP-TÂN:

PHÁI-ĐOÀN PHẬT-GIÁO NAGANO NHẬT-BẢN VIẾNG TÒA-THÁNH.

Vào lúc 10 giờ 55 ngày 30 tháng 9 Quý-sửu (DL, 25/10/73) Phái-đoàn Phật-giáo NAGANO Nhật-bản, do Thượng-tọa YOSHEKA - TOICHI Trưởng phái-đoàn, gồm 18 vị, đến viếng Đền-thánh.

Đến Đền-thánh, Phái-đoàn được Ngài Qu. Thượng Chánh Fs THUONG-NHẢ-THANH và Ông Thừa-sứ LÊ-QUANG-TẤN tiếp đón, hướng-dẫn vào nội-nghi để tụng-kinh cầu-nguyện và bái-lễ Đức CHÍ-TÔN, cùng tìm hiểu về Thế-pháp nơi Đền-thánh, được Ngài Qu. Thượng C.P.S. giải-đáp.

Sau khi ký sổ-vàng lưu-niệm, Phái-đoàn đến Giáo-Tông - đường; Nơi đây, Ngài Hiến-Pháp CQ.HTD. Ngài Thượng và Ngọc Đầu-sứ, hai Ngài Qu. Thái, Qu. Thượng CPS. Ngài Hiến-nhon CQ.PT. và chư Chức-sắc nam, nữ tiếp-kiến đàm-đạo thân-mật.

Nhon dịp này, Ngài Hiến-Pháp có trao tặng cho Ông Trưởng Phái-đoàn một tấm sơn mài họa hình Đền-thánh và hai quyển Kinh, sách gồm có: Kinh Thiên-đạo, Thế-đạo, Thánh-ngôn, Giáo-ly, Luật pháp Đại-đạo. Và Phái-đoàn cũng trao tặng cho Ngài Hiến-Pháp một cây quạt, một xâu chuỗi 108 hạt.

Sau đó, Phái-đoàn đến dùng cơm trưa thân-mật cùng Hội-thánh tại Nữ Đầu-sứ-đường.

Dùng cơm xong, Phái-đoàn từ-giã Hội-thánh đi viếng Trại Tiếp-định cư Ninh-thọ, xã Ninh-thạnh, thuộc Ngoại-ô Thánh-địa, để phát một số tặng-phẩm cho đồng-bào ty-nạn chiến-tranh.

Phái-đoàn trở về Saigon vào khoảng 15 giờ.

Cũng cùng ngày, Ông Đại-đức Thích-Liêu-Minh đại-diện Viện Hóa-đạo đã hướng-dẫn Phái-đoàn Phật-giáo gồm có 9 vị đến viếng Đền-thánh, Phái-đoàn được Chúc-sắc Ban Tiếp-tân tiếp đón hướng-dẫn vào Nội-nghi Đền-thánh để chiêm-bái ngôi thờ Đức Chí-TÔN và nghe giải-thích một vài thể-pháp.

Sau khi ký sổ vàng lưu-niệm, phái-đoàn từ-giã ra về.

V)- AI-TÍN:

ÔNG GIÁO-HỮU HÀM-PHONG THÁI-HAI-THANH QUI-VI.

Ông Giáo-hữu Hàm-phong Thái-Hai-Thanh, thế-danh Nguyễn văn Hai, sanh-quan làng Phú-thạnh-đông, tỉnh Gò-công đã qui - vị vào lúc 06 giờ ngày 01 tháng 10 Quý-sửu, tại Đường-đường Hành-chánh, hưởng-thọ 73 tuổi.

Linh-cửu của Ông được Hội-thánh rước vào Bảo-ân-tử v lúc 10 giờ ngày 2 tháng 10 để vào lúc 14 giờ, Hội-thánh cử-hành các nghi-lễ Tế-điện, Cầu-siêu, chèo hầu theo hàng-phẩm Giáo-hữu.

Vào lúc 09 giờ ngày mùng 3, Linh-cửu của Ông được đưa lên Đền-thánh. Tại đây, Ngài Hiền-Pháp CQ.HTD. hành-pháp độ-thăng, Ngài Thượng-thống Lại-viện thay mặt Ngài Ngọc Đâu-sư kiêm-nhiệm Ngọc-Chánh Phối-sư tuyên-đương công-nghiệp Hành-đạo và để 1 c i chia buồn cùng tang-quyên.

Sau đó, linh-cửu của Ông được đưa đến Cục-lạc Thái-bình Châu-thành Thánh-địa an-tán vào lúc 11 giờ cùng ngày.

ÔNG ĐẠO-NHON NGUYỄN VĂN GIÁP QUI-VI.

Ông Đạo-nhon Nguyễn văn Giáp, nguyên-quan làng Long-thành, Tây-ninh đã qui-vị vào lúc 15 giờ ngày mùng 2 tháng 10 - Quý-sửu (DL, 27/10/1973) tại Đường-đường Phước-thiện, hưởng-thọ 70 tuổi.

Linh-cửu của Ông Đạo-nhon được Hội-thánh di vào Bảo-ân tử lúc 10 giờ ngày mùng 3 để vào lúc 14 giờ, Hội-thánh cử-hành các nghi-lễ Tế-điện, Cầu-siêu, chèo hầu theo hàng-phẩm Đạo-nhon.

Vào lúc 09 giờ ngày mùng 4, linh-cửu của cô Đạo-nhon được đưa lên Đền-thánh. Tại đây, Ngài Hiền-Pháp hành-pháp độ-thăng, Ngài Thượng-thống Lại-viện Phước-thiện tuyên-đương công-nghiệp hành-đạo và ngỏ lời chia buồn cùng tang-quyên.

Sau đó, linh-cữu của cô Đạo-nhơn được đưa đến Cực-lạc an-tán vào lúc 11 giờ cùng ngày.

VI)- THÔNG-CÁO CỦA VIỆN ĐẠI-HỌC CAO-ĐÀI.

Viện Đại-học Cao-đài trân-trọng thông báo: Thời-gian khai-giảng niên-khóa 1973 - 1974 cho sinh-viên năm thứ hai thuộc Phân-khoa Sư-phạm và Nông-lâm-mục được ấn-định vào ngày thứ hai, 5 tháng 11 năm 1973.

Thời-hạn ghi-danh: Kể từ ngày ra thông-cáo này đến hết ngày thứ bảy, 3/11/1973, tại Viện Đại-học Cao-đài.

Về chi tiết ghi danh nhập-học sinh-viên hãy liên-lạc với phòng Học-vụ Viện Đại-học Cao-đài Tòa-thánh Tây-ninh hay văn phòng liên-lạc 891, Trần-hung-đạo Saigon.

VII)- LỄ QUỐC-KHÁNH.

Nhân dịp ngày lễ Quốc-khánh 1 tháng 11 năm 1973 (Âl, 07/10/Quý-sử) Hội-thánh đã thiết lễ cúng Tiểu-dàn châm-chước tại Đền-thánh vào lúc 09 giờ 30, Ngài Ngọc Đầu-sư kiêm nhiệm Ngọc Chánh Phôi-sư dâng sớ cầu-nguyện cho Hòa-bình sớm vãng hồi trên đất nước Việt-nam và toàn thế-giới, cho chư chiến-sĩ vị - quốc vong-thân, chư đồng-bào tử-nạn được sớm tiêu-diêu nơi cõi Thiêng-liêng Hằng-sông.

Tham-dự lễ cầu-nguyện hôm nay có quý Ngài Hiền-đạo HTĐ, ba Ngài Thái, Thượng, Ngọc Đầu-sư, Ngài Qu. Thái Chánh Ps. Bà Qu. Nữ Chánh Phôi-sư cùng chư Chức-sắc, Chức-việc, Đạo-hữu lương-phái. Về phần Chánh-quyền có Thiệu-tá Quận-trưởng Phú-khương, đại-diện Đại-tá Tỉnh-trưởng Tây-ninh, cùng các cấp Quân, Cán, Chính.

Buổi lễ cầu-nguyện kết-thúc vào lúc 10 giờ 10 phút cùng ngày ./-

-----

Định-chánh:

TT.87, trang 4,
dòng số 4, chữ
thứ 2, xin đọc

HỘI-THÁNH KIỂM-DUYỆT NGÀY

11/9.TH., 4, 8/10/ Quý - Sửu
(Đ1, 6/11/71, 29/10, 2/11/1973)

Khí-phách thay vì khích-phách.. 10 -

/// ANH SÁCH QUỸ VI AN-NHÂN CỦA "THÔNG-TIN" (Tiếp theo)

6023)	NGÀI THƯỢNG ĐẦU-SƯ	CỨU-TRUNG-ĐÀI	200	tờ
4)-	Phối-sứ NGỌC-TRIỆU-TH.	Văn-phòng THƯỢNG ĐẦU-SƯ	500	"
5)-	Giáo-sứ Ngọc-HUÊ-Th.	" "	200	"
6)-	Giáo-hữu Ngọc-TINH-Th.	" "	100	"
7)-	" Thượng-BỘ-Th.	" "	100	"
8)-	Lễ-sanh Ngọc-CHI-Th.	" "	200	"
9)-	" Thượng-HỒNG-Th.	" "	100	"
6030)-	" Thượng-SÁNG-Th.	" "	100	"
1)-	" Thượng-MINH-Th.	" "	100	"
2)-	Ng. Công NGỌC	" "	150	"
3)-	Huỳnh văn ĐỖ	" "	100	"
4)-	LAI-VIÊN PHƯỚC-THIỆN		5.000	"
5)-	Phan Hiền-Khai	Kiểm-soát Hòa-viện	200	"
6)-	Nguyễn Bé	Nhà thuốc Tây Hiệp-lễ	500	"
7)-	Ng. Quốc-Hương	HĐ. Bá-an, Đệ I Phận-đạo	200	"
8)-	Lữ văn Hui	Hiệu uống tóc "ĐẸP"	500	"
9)-	Ng. ngọc Tươi	Trại cửa máy Hiệp-bình	500	"
6040)-	Ng. văn Bảnh	Tiệm đồng hồ chợ Hiệp-lễ	500	"
1)-	Võ công-Tâm	Đệ III Phận-đạo	200	"
2)-	Phan thanh Bằng	Đệ I Phận-đạo	500	"
3)-	Hồ văn Đầy	Trưởng vệ 3	500	"
4)-	Trần Tấn Thượng	Công-nghệ Hương-phước	500	"
5)-	Ng. văn Mốt	C,CTS. Đệ VII Phận-đạo	200	"
6)-	Lê thị Chợt	Hiệu may Lê Phát Hiệp-lễ	300	"
7)-	Ng. văn Thâu	Lò mì - Đệ VII Phận-đạo	1.000	"
8)-	Trần văn Ưt	Hiệu sơn xe Hiệp-thành	500	"
9)-	Ng. văn Mọt	Thương-gia - cửa số 2	200	"
6050)-	Đoàn ngọc Hoa	Hiệu buôn Tân-thành	500	"
1)-	Đinh ngọc Anh	Thương-gia - Hiệp-bình	500	"
2)-	Cao văn Phở	B.C.Q. Đệ I Phận-đạo	200	"
3)-	Trần -quang-Minh	Hiệu Kem Thu-hương cửa số 2	1.000	"
4)-	Đào hữu-lễ	Đệ I Phận-đạo	300	"
5)-	Thái-Đậu-Thanh	Ls. Hòa-viện	100	"
6)-	Thượng-Lộc-Thanh	Ls. Hòa-ân, đệ II	200	"
7)-	Phan Công-Nghiệm	Hòa-lợi, đệ II	500	"
8)-	Trần Thanh-Long	PtS. Chợ Thương-bình	200	"
9)-	Phạm như Hoà	"	200	"
6060)-	Trần thanh Khiết	Đông Y-sĩ, đệ I	200	"
1)-	Hương - Nữ	Lễ-sanh	200	"
2)-	Phan văn Lý	Đông-y-sĩ, Long-đức, đệ 5	200	"

(Còn tiếp)